

Yalnızlığında Sen

— keskin2011 · 18 Şubat 2015

yine günlerden hüzün
her taraf bembeyaz karanlıklardayım
yüzüm solgun yüreğim yorgun
üç bilinmeyen denklemim içindeyim
kırdı kolum kanadım çaresizim
gözlerim yoruldu ağlamaktan
zemherideyim
tek göz odalı evimin salonundayım
dışarda çıkmış fırtına
beyaz kelebek gibi uçuşur kar taneleri
sen yine yoksun yanımda
buz gibi odamda üşüyorum
arıyorum seni ve sıcaklığını
kanatlarının altında olmak isterdim
yavru bir kuş gibi
sabah da bir türlü olmuyor
zaman geçmiyor sanki
çalmadan kapımı gir içeri
istersen kus içindeki zehiri
sus ne olur sus
söylediğin her bir söz
yüreğimden yüreğini almak gibi
bırak kapansın bu aşk perdesi
az mı mücadele ettim aşkımız için
karınca kararınca taşıdım omuzlarımda
aşkımızın yükünü
söyle ne buldum karşılığında
koskoca bir yalan ve düş kırıklığı
hak etmemiştim bu sebepsiz ayrılığı
sus ne olur sus
söylediğin her bir söz
içimi acıtıyor canımı yakıyor
zamansız ve nedensiz ağlatıyor
kahretsin ne yapsam da
beni sana daha çok bağlıyor ...

Refik
18 . 02 . 2015
İstanbul